

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

Caput quinquagesimum secundum. Apostoli & Discipuli Jesu miranda
facinora edunt, & omnis generis languores sanant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

CAPUT LI.

Apostoli & Discipuli Jesu, rudes & indocti.

PSALM. 93. 8. *Intelligite insipientes in populo, & stulti aliquando sapite.*

IIa. 29. 14. *Ideo ecce ego addam, ut admirationem faciam populo huic miraculo grandi & stupendo: peribit enim sapientia à sapientibus ejus, & intellectus prudentium ejus abscondetur.*

IIa. 32. 4. *Et cor stultorum intelliget scientiam, & lingua balborum velociter loquetur & plane.*

IIa. 33. 18. *Cor tuum meditabitur timorem. Ubi est literatus? ubi legis verba ponderans? ubi doctor parvulorum?*

MATTH. 5. 3. *Beati pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum caelorum.*

Matth. 11. 25. *In illo tempore respondens Jesus dixit, Confiteor tibi, Pater, Domine caeli & terra, quia abscondisti haec à sapientibus, & prudentibus, & revelasti ea parvulis. Et*

LUC. 10. 21.

Joh. 7. 47, & seq. *Responderunt ergo eis Pharisei, Numquid & vos seducti estis? numquid ex Principibus aliquis credidit in eum?*

1. Cor. 1. 17, & seq. *Non enim misit me Christus baptizare, sed evangelizare, non in sapientia verbi, ut non evocetur crux Christi. Verbum enim crucis pereuntibus quidem stultitia est; iis autem qui salvi sunt, id est nobis, Dei virtus est. Scriptum est enim, Perdam sapientiam sapientium, & prudentiam prudentium reprobabo. Ubi sapiens? ubi scriba? ubi conquistor hujus seculi? nonne stultam fecit Deus sapientiam hujus mundi? Nam quia in Dei sapientia non cognovit Deus per sapientiam Deum, placuit Deo per stultitiam salvos facere credentes. Quoniam & Judaei signa petunt, & Graeci sapientiam quaerunt; nos autem predicamus Christum crucifixum, Judaeis quidem scandalum, Gentibus autem stultitiam, ipsis autem vocatis Judaeis atque Graecis Christum Dei virtutem & Dei sapientiam: quia quod stultum est Dei, sapientius est hominibus; & quod infirmum est Dei, fortius est hominibus. Videte enim vocationem vestram, fratres, quia non multi sapientes secundum carnem, non multi potentes, non multi nobiles: sed quia stulti sunt mundi, elegit Deus, ut confundat sapientes.*

1. Cor. 3. 18, 19. *Nemo se seducat: si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc seculo, stultus fiat ut sit sapiens: sapientia enim hujus mundi, stultitia est apud Deum. Scriptum est enim, Comprebendam sapientes in astutia eorum. Et iterum, Dominus novit cogitationes sapientium, quoniam vana sunt.*

1. Cor. 4. 10. *Nos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nobiles, nos autem ignobiles.*

CAPUT LII.

Apostoli & Discipuli Jesu miranda facinora edunt,
& omnis generis languores sanant.

PSALM. 67. 36. *Mirabilis Deus in sanctis suis: Deus Israël ipse dabit viritatem &*

MATTH. 10. 1, 5, 8. *Et convocatis duodecim Discipulis suis, dedit illis potestatem*

fortitudinem plebi sua: benedictus Deus.

Ita. 8. 18, 19. Ecce ego & pueri mei quos dedit mihi Dominus in signum & in portentum Israel, à Domino exercituum qui habitat in monte Sion. Et cum dixerint ad vos, Quare à Pythonibus & à divinis, qui strident in incantationibus suis, numquid non populus à Deo suo requirit pro vivis ac mortuis?

Spirituum immundorum, ut eicerent eos, & curarent omnem languorem & omnem infirmitatem Hos duodecim misit Jesus, precipiens eis, dicens Infirmos curate, mortuos suscite, leprosos mundate, Demones eijcite. Et Marc. 3. 14, 15. & 6. 7, 13. Luc. 9. 1, & seq.

Marc. 16. 15, 17. Dixit eis Signa eos qui crediderint, hac sequentur; in nomine meo Demonia eijcient, linguis loquentur novis, serpentes tollent, & si mortiferum quid biberint, non eis nocebit: super agros manus imponent, & bene habebunt Illi autem profecti predicaverunt ubique, Domino cooperante, & sermonem confirmante sequentibus signis.

Luc. 10. 17, & seq. Reversi sunt autem septuaginta duo cum gaudio dicentes, Domine, etiam Demonia subjiciuntur nobis in nomine tuo. Et ait illis Ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes, & scorpiones, & super omnem virtutem inimici, & nihil vobis nocebit.

Joh. 14. 11, 12. Non creditis quia ego in Patre, & Pater in me est? alioquin propter opera ipsa credite. Amen, amen dico vobis, qui credit in me, opera qua ego facio & ipse faciet, & majora horum faciet.

Act. 2. 43. Multa quaque prodigia & signa per Apostolos in Jerusalem fiebant.

Act. 5. 12, & seq. Per manus autem Apostolorum fiebant signa & prodigia multa in plebe, ita ut in plateas eijcerent infirmos, & ponerent in lectulis ac grabatis, ut veniente Petro saltem umbra illius obumbraret quemquam illorum, & liberarentur ab infirmitatibus suis.

Act. 6. 8. Stephanus autem plenus gratia & fortitudine, faciebat prodigia & signa magna in populo.

Act. 8. 6, & seq. Intendebant autem turbæ que à Philippo dicebantur, unanimiter audientes, & videntes signa qua faciebat. Multi enim eorum qui habebant spiritus immundos, clamantes voce magna exibant. Multi autem paralytici & claudi curati sunt Tunc Simon & ipse credidit: & cum baptizatus esset, adhaerebat Philippo. Videns etiam signa & virtutes maximas fieri, stupens admirabatur.

Act. 14. 3. Multo igitur tempore demorati sunt fiducialiter agentes in Domino, testimonium perhibente verbo gratia sua, dante signa & prodigia fieri per manus eorum. Et 15. 12. & 19. 11, & seq. Vide etiam Act. 2. 4. & 3. 2, & seq. & 5. 3, & seq. & 9. 32, 36. & 10. 4, 6. & 13. 11. & 16. 18, 26. & 19. 6. & 20. 10. & 28. 6, 8.

Rom. 15. 18, 19. Non enim audeo aliquid loqui eorum qua per me non efficit Christus in obedientiam gentium, verbo & factis, in virtute signorum & prodigiorum, in virtute Spiritus sancti.

2. Cor. 12. 12. *Signa tamen Apostolatus mei facta sunt super vos, in omni patientia, in signis, & prodigiis, & virtutibus.*

Ebr. 2. 3, & seq. *In nos confirmata est (salus) contestante Deo signis, & portentis, & variis virtutibus, & Spiritus sancti distributionibus, secundum suam voluntatem*
Ecce ego, & pueri quos dedit mihi Deus.

CAPUT LIII.

Jesús super mare incedit.

JOB 9. 8. *Qui extendit celos solus, & graditur super fluctus maris.*

MATTH. 14. 25, 26. *Quarta autem vigilia noctis, venit ad eos super mare. Et videntes eum super mare ambulantem, turbati sunt. Et Marc. 6. 48, 49. Joh. 6. 19.*

Disputatur
de Job. 9. 8.

I. **N**E huic quidem Jobi *ἰσχύς* è nono capite, *ωεὐπρόνοι* inesse volumus; sed ex ea manifestum peti posse argumentum *ἡς θεοῦ* Christi Jesu. Nam quæ divinæ virtutis opera hic recenset Jobus, ad Deum unum pertinere vult; neque alii præterea cuiquam posse adscribi manifestum est. Unde efficitur eum esse Deum, qui eadem prodigia ediderit. Atqui unum ex illis est, incedere super mare, quod Christus Jesus fecit, & propria quidem virtute, atque idem ut faceret Petrus, effecit; unde sequitur Christum Jesum esse Deum. Adiri velim librum nonum Eusebiana: *Ἐκδοσις*, in quo exponuntur verba hæc Jobi, & Christo Domino accomodantur.

CAPUT LIV.

Jesús lux

PSALM. 35. 10. *Quoniam apud te est fons vitæ, & in lumine tuo videbimus lumen.*

Psalm. 118. 105. *Lucerna pedibus meis Verbum tuum, & lumen semitis meis.*

Psalm 131. 17. *Illuc producam cornu David, paravi lucernam Christo meo.*

Sap. 7. 25, 26. *Sapor est enim (Sapientia) virtutis Dei, & emanatio quedam est claritatis omnipotentis Dei sincera, & ideo nihil inquinatum in eam incarrit; candor est enim lucis æternæ.*

Isa. 9. 2. *Populus qui ambulabat in tenebris vidit lucem magnam: habitantibus in regione umbrae mortis, lux orta est eis.*

Isa. 42. 6. *Et dedi te in fadus populi, in lucem gentium.*

Isa. 49. 6. *Parum est ut sis mihi servus ad suscitandas tribus Jacob, & faces Israël convertendas: ecce dedi te in lucem gentium.*

Isa. 60. 1, & seq. *Surge, illumina, Jerusalem, quia venit lumen tuum, & gloria Domini super te orta est. Quia ecce tenebræ operient terram, & caligo populos: super te autem orietur Dominus, & gloria ejus in te videbitur. Et ambulabunt gentes in lumine tuo, & reges in splendore ortus tui.*

Isa. 60. 19, 20. *Non erit tibi amplius Sol ad lucendum per diem, nec splendor Luna it-*

MATTH. 4. 13, & seq. *Relicta civitate Nazareth venit, & habitavit in Capharnaum maritima, in finibus Zabulon & Nephthaim, ut adimpleretur quod dictum est per Isaiam prophetam, Terra Zabulon, & terra Nephthaim, via maris trans Jordanem, Galilæa gentium, populus qui sedebat in tenebris vidit lucem magnam, & sedentibus in regione umbrae mortis, lux orta est eis.*

Matth. 17. 2. *Et respanduit facies ejus sicut Sol; vestimenta autem ejus facta sunt alba sicut nix. Et Marc. 9. 2. Luc. 7. 29.*

Matth. 24. 27. *Sicut enim fulgur exit ab oriente, & paret usque in occidentem, ita erit & adventus Filii hominis. Et Luc. 17. 24.*

Luc. 1. 78, 79. *Per viscera misericordie Dei nostri, in quibus visitavit nos oriens ex alto: illuminare his qui in tenebris, & in umbrae mortis sedent.*

Luc. 2. 32. *Lumen ad revelationem gentium.*

Joh. 1. 4, & seq. *In ipso vita erat, & vita erat lux hominum, & lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non comprehenderunt. Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Johannes: hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine. Erat lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc*